

๑๑

นิมมานรดี

ดูก่อนสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลไม่มีความหวังให้ทาน ไม่มีจิตใจผูกพันในผลแห่งทานแล้วให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน อีกทั้งไม่ได้ให้ทาน ด้วยความคิดว่า “เราหุงหากินได้ แต่สมณะหรือพราหมณ์ทั้งหลาย ไม่ได้หุงหากิน การไม่ให้ทาน แก่สมณะหรือพราหมณ์ทั้งหลาย ย่อมเป็นการไม่สมควร” แต่ให้ทานด้วยคิดว่า “เราจักเป็นผู้จำแนกแจกทานเช่นเดียวกับ ท่านฤๅษีทั้งหลาย ผู้ที่ได้เคยจำแนกแจกทาน ตามแบบอย่างของบัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อน” บุคคลนั้นให้ทานด้วยอาการอย่างนี้แล้ว เมื่อทำกาลกิริยาตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาทั้งหลาย ในสวรรค์ชั้นนิมมานรดี

นิมมานรดี

๓๕๕

พระธรรมกายคือกายแห่งการตรัสรู้ธรรม ซึ่งมีอยู่แล้วภายในตัวของพวกเราทุกๆ คน และของมนุษย์ทุกคนในโลก เราจะเข้าถึงพระธรรมกายได้ เมื่อใจหยุดนิ่งอย่างสมบูรณ์ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ หากเราทั้งหลายตั้งใจลงมือปฏิบัติกันอย่างจริงจัง และปฏิบัติอย่างถูกวิธี ก็จะเข้าถึงพระธรรมกายได้อย่างแน่นอน ขอเพียงให้มีฉันทะ มีใจรักที่จะเข้าถึง และมีความเพียรพยายาม ไม่ท้อแท้ท้อถอยในการฝึกฝนใจ หมั่นเอาใจจดจ่ออยู่กับศูนย์กลางกายในทุกอิริยาบถ โดยมีใจมุ่งมั่นว่าจะต้องเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ อีกทั้งรู้จักสังเกตข้อบกพร่องของตัวเอง ว่าทำไมใจของเราจึงไม่หยุดนิ่ง แล้วตอนที่ใจเราสงบนิ่งนั้น เราทำอย่างไร หากใช้สติปัญญาพิจารณาหมั่นสังเกต ก็จะพบเหตุแห่งความบกพร่อง และช่องทางแห่งความสำเร็จในการเข้าถึงพระธรรมกายกันทุกคน

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน ทานสูตร ความว่า

“ดูก่อนสาริบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลไม่มีความหวังให้ทาน ไม่มีจิตใจผูกพันในผลแห่งทานแล้วให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน อีกทั้งไม่ได้ให้ทาน ด้วยความคิดว่า “เราหุงหากินได้ แต่สมณะหรือพราหมณ์ทั้งหลาย ไม่ได้หุงหากิน การไม่ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ทั้งหลาย ย่อมเป็นการไม่สมควร” แต่ให้ทานด้วยคิดว่า “เราจักเป็นผู้จำแนก

นิมมานรดี

๓๕๖

แจกทานเช่นเดียวกับท่านฤๅษีทั้งหลาย ผู้ที่ได้เคยจำแนกแจกทาน ตามแบบอย่างของบัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อน” บุคคลนั้นให้ทานด้วยอาการอย่างนี้แล้ว เมื่อทำกาลกิริยาตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาทั้งหลาย ในสวรรค์ชั้นนิมมานรดี”

สวรรค์ชั้นที่ ๕ มีนามว่า นิมมานรดี สวรรค์ชั้นนี้เป็นที่อยู่ของเทพบุตรเทพธิดา ผู้มีบุญที่ได้สั่งสมบุญมาอย่างดี มีท้าว-นิมิตเทวาริราชเป็นผู้ปกครองสวรรค์ชั้นนี้ ทวยเทพแต่ละองค์จะมีทิพย์วิมานปราสาทแก้ว ปราสาททองและปราสาทเงินเป็นวิมานที่อยู่ อีกทั้งมีกำแพงแก้ว กำแพงทองล้อมรอบ และยังมีพื้นวิมานเป็นทองที่นุ่มราบเรียบเสมอกัน มีสระโบกขรณีและสวนอุทยานสวรรค์ มีที่ประชุมเทวสมาคมศาลาแสดงธรรมเหมือนอย่างของเหล่าเทวดาชั้นดุสิต แต่ว่าทุกสิ่งในสวรรค์ชั้นนี้จะสวยงามดงามและประณีตกว่าชั้นดุสิตมากนัก

เทพบุตรเทพธิดาผู้สถิตอยู่ที่สวรรค์ชั้นนี้ มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม น่าดูน่าชมยิ่งกว่าชาวสวรรค์ทั้ง ๔ ชั้น และมีรัศมีรุ่งเรือง สว่างไสวยิ่งขึ้นไปอีก หากมีความปรารถนาในเบญจกามคุณอันเป็นทิพย์ชนิดไหน ก็สามารถเนรมิตเอาได้ตามความพอใจของตน ที่สามารถเนรมิตได้ทุกอย่างดังใจปรารถนา ซึ่งสวรรค์ชั้นต่ำลงไปนั้นจะนึกได้สมปรารถนาก็ต่อเมื่อเคยทำบุญ

นิมมานรดี

๓๕๓

ชนิดนั้นๆ ไว้เท่านั้น ไม่สามารถนึกหรือเปลี่ยนแปลงอะไรได้
ทุกอย่าง แต่ชาวสวรรค์ชั้นนี้ นึกอยากได้หรืออยากเปลี่ยนสิ่งใด
ก็สมปรารถนาในทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นจึงได้ชื่อว่า นิมมานรดี

เทพบุตรเทพธิดาที่มีบุญมาอุบัติในสวรรค์ชั้นนี้ โดยมาก
เมื่อครั้งเป็นมนุษย์นั้น เป็นผู้มั่งคั่งใจบริสุทธิ์ ได้สร้างกุศลที่มี
อานิสงส์ใหญ่ไว้มาก เช่น มหาอุบาสิกาวิสาขาเทพนารีและ
เทพธิดา นามว่า สุภัททา สำหรับชีวประวัติของมหาอุบาสิกา
วิสาขา พวกเราคงได้ยินได้ฟังกันมาบ้างแล้ว หลวงพ่อจะเล่า
เรื่องชีวประวัติของสุภัททาเทพนารี เพื่อเป็นกำลังใจในการ
สร้างบารมีของพวกเราว่า นางได้ทำบุญอะไรเอาไว้ ถึงได้มา
ส่วยทิพยสมบัติในสวรรค์ชั้นนิมมานรดีแห่งนี้

*เรื่องของนางมีอยู่ว่า ในสมัยพุทธกาล มีคหบดีผู้หนึ่ง
เป็นโยมอุปฐากของพระเรวตเถระ ท่านได้ถึงพระรัตนตรัย
และมีความเลื่อมใสในบวรพระพุทธศาสนาเป็นพิเศษ ท่านได้
นิมนต์พระเรวตเถระให้มาฉันอาหารที่บ้านเป็นประจำ คหบดี
ท่านนี้มีธิดา ๒ คน ธิดาคนที่หนึ่งชื่อว่า ภัททา ส่วนธิดาคนที่สองชื่อ
คล้ายกันว่า สุภัททา ภัททาภักขธิดาคนที่หนึ่งเป็นคนชอบชักชวน
คนอื่นทำความดี ทั้งจิตใจก็เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

นิมมานรดี

๓๕๘

ต่อมา นางได้แต่งงานกับลูกเศรษฐี แต่เนื่องจากนางเป็นหมั้น ไม่สามารถให้กำเนิดทายาทได้ จึงได้บอกสามีให้ไปรับสฤทธา น้องสาวมาเป็นภรรยาคนที่สอง จักได้มีบุตรสืบสกุลต่อไป ครั้นสามีไปรับน้องสาวมาอยู่ด้วยกันแล้ว นางก็ให้โอวาทน้องสาวว่า ให้ยินดีในการทำทาน ให้ประพฤติธรรม อย่าได้ประมาท หากเธอปรารถนาอยากได้ทิพยสมบัติในกายภาคหน้า ก็จงทำตามคำของพี่เถิด

ฝ่ายสฤทธาเป็นคนที่ว่าง่าย เชื่อฟังโอวาทของพี่ ทั้งที่ตนเป็นคนรู้น้อยไม่ค่อยพูดจา แต่มากด้วยความศรัทธาเลื่อมใส มีจิตใจริสุทธ์ เธอประพฤติตามคำที่พี่สาวแนะนำพร่ำสอนทุกอย่าง และตั้งใจทำอย่างเต็มที่ วันหนึ่งนางให้คนไปนิมนต์พระเรวตเถระ ให้เข้ามาฉันภัตตาหารในบ้าน พระเรวตเถระผู้มีจิตกรุณาปรารถนาจะให้สฤทธาได้บุญกุศลเพิ่มมากขึ้น จึงนิมนต์พระภิกษุ ๗ รูป ล้วนแต่ทรงคุณเป็นพระอรหันต์ทุกรูป ไปฉันภัตตาหารที่บ้านของนาง เพื่อจะให้นางได้ถวายเป็นสังฆทาน

นางสฤทธาเห็นภิกษุสงฆ์มากันหลายรูป ก็เข้าไปต้อนรับขับสู้ด้วยความปีติใจที่เห็นพระมาโปรดที่บ้านหลายรูป ได้อารานาพระให้นั่งบนอาสนะ แล้วถวายอาหารหวานคาวที่ประณีตบรรจงด้วยมือของนางเอง และได้ถวายภัตตาหารแด่พระอรหันต์ทั้ง ๗ รูป ด้วยใจที่เลื่อมใสศรัทธา และต่อมาก็มี

นิมมานรดี

๓๕๕

โอกาสได้บำเพ็ญมหาคุณอีกหลายอย่าง ฝ่ายภักทาทิสาวแม่เป็น
กัลยาณมิตรให้น้องสาว แต่ก็ไม่ได้ทุ่มเทสร้างบุญอย่างเต็มที่
เหมือนน้องสาว

ครั้นสิ้นอายุขัย พี่น้องทั้งสองต่างต้องละโลกไปตาม
ธรรมดาของสังขาร ภักทาทูลิกาได้ไปเกิดเป็นบาทบริจาริกา
ของท้าวลักกเทวราชในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ฝ่ายสุภักทาทูลิกา
ซึ่งเป็นน้องนั้น ไปบังเกิดในวิมานทองสวรรค์ชั้นนิมมานรดี
เป็นเทพนารีทรงรัศมีรุ่งเรืองงดงามมาก นางได้พิจารณา
สมบัติของตน ว่าได้ด้วยบุญกุศลใด ครั้นตรวจตราดูด้วยทิพย
จักขุก็รู้ว่า เพราะได้ถวายทานแด่พระอริยสงฆ์องค์อรหันต์ ซึ่งมี
พระเรวตเถระเจ้าเป็นประธาน อีกทั้งนางเป็นผู้ไม่ประมาท ได้
ทำบุญกุศลเต็มกำลังจนตลอดชีวิต เพราะได้ทำตามโอวาทของ
ภักทาทิสาว จึงได้เสวยสมบัติใหญ่เช่นนี้

เมื่อพิจารณาต่อไปก็พบว่า บัดนี้ ภักทาทิสาวผู้มีใจ
งดงามไปบังเกิดในไพชยนต์ปราสาท เป็นบาทบริจาริกาของ
พระอินทร์ นางจึงลงมาจากสวรรค์ชั้นนิมมานรดี แล้วเข้าไปหา
พี่สาว ภักทาเทพกัญญาประหลาดใจ ได้ถามขึ้นว่า “ท่านผู้เจริญ
ตัวท่านรุ่งเรืองสว่างไสวไปด้วยรัศมีประดุจสุริยันยามตะวันเที่ยง
มียศและอานุภาพยิ่งกว่าปวงเทพในดาวดึงส์ ข้าพเจ้ามิเคยเห็น
ท่านมาก่อน ท่านมาจากเทวโลกชั้นไหน ข้าพเจ้าอยากจะรู้จัก

นิมมานรดี

๓๖๐

นามของท่าน ขอท่านจงได้บอกแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด”

สุภัททาเทพนารีตอบว่า “ดูก่อนเทพธิดาผู้เลอโฉมงาม โสภา ข้าพเจ้ามีนามว่า สุภัททา เป็นน้องสาวของท่านในชาติก่อน ท่านได้คอยพร่ำสอนให้ข้าพเจ้าทำทาน ครั้นแตกกายทำลายขันธ ข้าพเจ้าได้ไปอุบัติบังเกิดในสวรรค์ชั้นนิมมานรดี ข้าพเจ้านึกถึงคุณของพี่สาว จึงลงมาเยี่ยมเยียน”

เทพธิดาทั้งสองสนทนากันเรื่องบุญกุศลที่ตนได้ทำมา ซึ่งให้ผลแตกต่างกัน ในที่สุดภททานางฟ้าจึงกล่าวว่า “ดูก่อนเทพนารีน้องรักแต่ก่อนนี้พี่มีรู้เลยว่าการถวายทานแด่พระอริยสงฆ์ ผู้เป็นอรหันต์ จักมีานิสงส์มากถึงปานนี้ ที่สอนน้องให้ทำบุญนั้น เพราะเห็นว่าคุณพ่อได้ทำเอาไว้เป็นประเพณีที่ดีงาม จึงได้แนะนำน้องให้ทำต่อไป ทีนี้พี่รู้แล้ว หากพี่ลงไปเกิดเป็นมนุษย์เมื่อใด ก็จะไม่ประมาท จะถวายสังฆทานแด่พระอริยสงฆ์ให้ได้ทุกวัน” ครั้นสนทนากันสมควรแล้ว เทพนารีสุภัททาก็อำลา นางฟ้าพี่สาว กลับขึ้นไปสรวงสวรรค์ชั้นนิมมานรดีตามเดิม

เห็นไหมว่า คนสองคนทำบุญกุศลโดยทุ่มเทต่างกัน ย่อมให้ผลต่างกัน เพราะบุญกิริยาและความตั้งใจของแต่ละคน ไม่เท่ากัน คนหนึ่งทำตามกำลัง อีกคนหนึ่งทำเต็มกำลัง และมีจิตใจที่เปี่ยมล้นไปด้วยความศรัทธาในพระอริยสาวก ผู้เป็น

นิมมานรดี

๓๖๑

ทักษิณบุคลลอันเยี่ยม เพราะความทุ่มเทอย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ ทำให้ได้สวรรค์สมบัติที่ละเอียดประณีตกว่า

เพราะฉะนั้น เมื่อเข้าใจอย่างนี้แล้ว ต้องทุ่มเทสร้าง
บารมีให้เต็มที่เต็มกำลัง อย่าอ้อมก้างเรี่ยวแรง ออมทรัพย์สมบัติ
และอย่าตระหนี่ มีความรู้ ความสามารถเท่าไรต้องนำออกมาใช้
ให้เต็มที่ ส่วนความตระหนี่มีอยู่เท่าไร ต้องสลัดออกจากใจให้หมด
ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่นี้ต้องสร้างบารมีอย่าให้ขาดตกบกพร่อง
จะได้ไม่ต้องมาบ่นเสียดายในภายหลังว่า รู้แบบนี้ทำให้เต็มที่
เสียก็ดี ดังนั้นให้หมั่นสร้างบารมีทุกรูปแบบ และหมั่นนั่งธรรมะ
เป็นประจำสม่ำเสมอ ฝึกใจให้หยุดนิ่งกันไปจนกว่าจะเข้าถึง
พระธรรมกายทุกคน

